

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 335/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Андоновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 702/19 од 04.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 973/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Андоновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 702/19 од 04.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 973/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 702/19 од 04.10.2022. године, окривљени АА и окривљени ББ оглашен су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, а окривљеном ББ изречена је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, окривљени ББ обавезан је да надокнати трошкове кривичног поступка на име браниоца по службеној дужности, адвоката Данице Бркић Белић, у износу од 128.250,00 динара, као и на име одбране браниоца по службеној дужности, адвоката Јоване Ћого, о чијој висини ће бити донето посебно решење, док је окривљени АА на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, обавезан на плаћање паушала суду у износу од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 973/22 од 17.01.2023. године, одбијене су као неоноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, па је пресуда Основног суда у Новом Саду К 702/19 од 04.10.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Андоновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТ 4374/18 од 18.04.2019. године окривљенима стављено на терет отуђење и присвајање ауто-радио касетофона марке „Panasonic“, док их је суд првостепеном пресудом огласио кривим за отуђење и присвајање CD плејера марке „Clatronic“, па како тужилаштво није доказало да су окривљени отуђили ствар која им је била стаљена на терет, а без измене оптужног акта су осуђени за присвајање сасвим друге ствари у односу на коју нису имали прилику да се изјасне и да изнесу своју одбрану, побијаним пресудама оптужба је прекорачена и учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТ 4374/18 од 10.04.2019. године произилази да је окривљенима АА и ББ било стављено на терет да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. КЗ у време, на начин и на месту ближе описаном у оптужном акту, тако што су противправно одузели и присвојили ауто-радио касетофон марке „Panasonic“, власништво оштећене ВВ.

Из изреке пресуде Основног суда у Новом Саду К 702/19 од 04.10.2022. године произилази да су окривљени АА и ББ оглашени кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. КЗ које су извршили у време, на начин и на месту како је то описано и у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТ 4374/18 од 10.04.2003. године, с тим да је наведено да су „противправно одузели и присвојили CD плејер марке „Clatronic“ власништво оштећене ВВ“.

У радњама описаним у изреци првостепене пресуде, стичу се сви битни елементи кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, а наведеном

изменом чињеничног описа кривичног дела из оптужног предлога, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног. Таквим поступањем, првостепени суд је само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру оптужног акта јавног тужиоца, а наведена измена није извршена на штету окривљеног АА, јер постоји истоветност чињеничног описа радње извршења, начина извршења кривичног дела, као и иста правна квалификација радње за коју је окривљени оглашен кривим, у односу на ону која је наведена у изреци оптужног акта. У конкретној ситуацији ради се о истом догађају, а првостепена пресуда је заснована на чињеничном стању које је утврђено на главном претресу, па изменом чињеничног описа у погледу предмета присвајања приликом извршења кривичног дела, како је то учињено у првостепеној пресуди није извршено додавање више криминалних активности, нити веће криминалне воље окривљеном, чиме би се отежао његов положај у погледу правне квалификације дела или кривичне санкције, због чега по ставу Врховног касационог суда побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи, да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу - записнику о саслушању окривљеног АА сачињеног пред ПУ Нови Сад, јер иако је у конкретном случају одбрана била обавезна, бранилац по службеној дужности адвокат Јелена Мاستиловић је потписала „већ припремљен записник“ и није ефективно била присутна саслушању, које је трајало пуна три сата, што произилази из њеног исказа, па је овај доказ морао бити издвојен из списка предмета сходно члану 16. и члану 237. ЗКП, а како то није учињено, побијане пресуде донете су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту повреду кривичног закона, са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни трећој, став два и три и страни четвртој, став један образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео је и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер се, према наводима захтева, у радњама окривљеног АА описаним у изреци првостепене пресуде не стичу елементи извршења кривичног дела у саизвршилаштву за које је оглашен кривим, с обзиром да само стајање поред возила не представља радњу извршења, нити једног кривичног дела, тим пре што је окривљени АА навео, да са окривљеним ББ није имао претходни договор о извршењу кривичног дела, нити о подели имовинске користи остварене кривичним делом, а сама изрека не садржи опис на који начин је окривљени АА и којом радњом извршења допринео извршењу кривичног дела за које је оглашен кривим као саизвршилац.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да су окривљени АА и ББ у време и на месту ближе описаном у тој изреци, способни да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, свесни свога дела и његове забрањености и хтели његово извршење, заједно, у намери да одузимањем туђе покретне ствари прибаве противправну имовинску корист, противправно одузели и присвојили ЦД плејер марке „Clatronic“ власништво оштећене ВВ, на тај начин што су уз помоћ подесног предмета обили путничко возило „Застава“ тип „Југо“ регистарске ознаке ..., црвене боје, власништво оца оштећене, тако што је окривљени ББ шрафцигером деловао на браву возачевих врата, исту отворио, ушао у унутрашњост и одатле одузео и присвојио наведени ЦД плејер, док је окривљени АА стајао поред возила те су на тај начин одузели и присвојили ЦД плејер, власништво оштећене укупне вредности 10.000,00 динара.

По налажењу Врховног касационог суда, из изреке првостепене пресуде јасно произилази да су окривљени АА и ББ поступали као саизвршиоци, без обзира што је у конкретном случају сам окривљени ББ шрафцигером деловао на браву возачевих врата, иста отворио, ушао у унутрашњост и одатле одузео и присвојио ЦД прелеј, јер је окривљени АА, заједно са окривљеним ББ имао намеру да одузме туђе покретне ствари и себи прибави противправну имовинску корист и јер је стајао поред возила док се саокривљени налазио у унутрашњости возила, што значи да се са предузетим радњама сагласио, из чега произилази да је све радње саокривљеног ББ прихватио као своје, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**